

Ang Aklat ni Daniel - Bilang Dalawampu't Apat

Nimrod, Nebukadnezar at Belsasar

Jeff Pippenger

2023-12-19

Ang Aklat ni Daniel at ang Aklat ng Pahayag ay iisang aklat, gaya ng katiyakang iisang aklat ang Lumang Tipan at ang Bagong Tipan. Bago magsara ang probasyon, ang Pahayag ni Jesucristo ay inaalisan ng selyo.

At sinabi niya sa akin, Huwag mong selyuhan ang mga salita ng propesiya ng aklat na ito; sapagkat ang panahon ay malapit na. Ang liko ay magpakaliko pa; at ang marumi ay magpakarumi pa; at ang matuwid ay magpakatuwid pa; at ang banal ay magpakabanal pa. At, narito, ako'y madaling pumaparito; at ang aking gantimpala ay nasa akin, upang bigyan ang bawat isa ayon sa kaniyang gawa. Ako ang Alpha at Omega, ang pasimula at ang wakas, ang una at ang huli. Apocalipsis 22:10-13.

Ang biblikal na “tuntunin ng unang pagbanggit,” na kinapapalooban ng katotohanang ang wakas ng isang bagay ay inilalarawan ng pasimula nito, ay nagbibigay-diin sa kahalagahan ng unang tatlong kabanata ng aklat ni Daniel, sapagkat ang mga ito ang unang katotohanang binanggit sa aklat na siyang mga aklat ni Daniel at Pahayag. Si Jesus ang Alfa at Omega, kaya ang pasimula ng aklat na siyang mga aklat ni Daniel at Pahayag ay dapat kumatawan sa katotohanang tinatanggalan ng selyo sa wakas. Sa isang antas, kung gayon, ang katotohanang tinatanggalan ng selyo ay ang walang hanggang ebanghelyo ng mga anghel ng Pahayag labing-apat.

Ang Pahayag ni Jesucristo na ipinakilala sa unang talata ng unang kabanata ng Pahayag ay ang mensaheng dapat ipabatid sa mga iglesia kapag “malapit na ang panahon”; at ang panahong “malapit na” sa unang kabanata ng Pahayag ay dapat na siya ring panahong “malapit na” sa ikadalawampu't dalawang kabanata ng Pahayag, bago tuluyang magsara ang probasyon.

Ang Pahayag ni Jesucristo, na ibinigay sa kaniya ng Diyos, upang ipakita sa kaniyang mga alipin ang mga bagay na dapat maganap sa madaling panahon; at sa pamamagitan ng kaniyang anghel ay sinugo at ipinahiwatig niya ito sa kaniyang alipin na si Juan; na siyang nagpatotoo sa salita ng Diyos, at sa patotoo ni Jesucristo, at sa lahat ng mga bagay na nakita niya. Mapalad ang bumabasa, at ang mga nakikinig sa mga salita ng propesiyang ito, at iniingatan ang mga bagay na nasusulat dito: sapagkat malapit na ang panahon. Pahayag 1:1-3.

Ang mensaheng siyang panghuling mensahe, na inaalisan ng selyo kaagad bago magsara ang pintuan ng awa, kapag “malapit na ang panahon,” ay ang mensahe ng Huling Ulan ng ikalawang anghel at ng Sigaw sa Hatinggabi. Ito ang katotohanang kaugnay ng “nakatagong kasaysayan” ng Pitong Kulog. Ito ang pahayag tungkol sa “ikawalo na buhat sa pito,” at ang ginintuang sinulid na naghahabi sa lahat ng mga mahalagang pahayag na ito upang maging marikit na kasuotan ng katuwiran ni Cristo ay ang “mahalagang” “pitong ulit” ng Levitico dalawampu't anim. Ang kabanata isa ng Daniel, at muli, ang mga kabanata isa hanggang tatlo ng Daniel, ay yaong

mensahe. Ang “lihim” ng kabanata dalawa ay yaon ding mensahe.

Ang unang kabanata ng Daniel ay kumakatawan sa unang mensahe ng anghel, at gaya ng lahat ng mga palatandaang propetiko ng mga mensahe ng tatlong anghel ay kinakatawan sa unang mensahe ng anghel sa kabanata labing-apat ng Pahayag, gayon din ang lahat ng mga palatandaang propetiko ng tatlong mensahe ay kinakatawan sa unang kabanata ng Daniel. Ang mga elementong iyon ay ang tatlong-hakbang na proseso ng pagsubok, na, sa unang kabanata ng Daniel, ay kinakatawan ng isang pagsubok na pandiyeta, na sinusundan ng isang pagsubok na biswal, na humahantong sa isang pagsubok na litmus. Ang unang kabanata, kapag tiningnan kaugnay ng ikalawa at ikatlong kabanata, ay kumakatawan sa pagsubok na pandiyeta; ang ikalawang kabanata, sa pagsubok na biswal; at ang ikatlong kabanata, sa pagsubok na litmus. Ang mga mensahe ng tatlong anghel sa Pahayag kabanata labing-apat, at ang mga kabanata isa hanggang tatlo ng Daniel, ay nagbibigay ng apat na saksi sa tatlong-hakbang na proseso ng pagsubok.

Ang ikaapat at ikalimang kabanata ni Daniel ay kumakatawan sa isang napakalalim na linya ng kasaysayang propetiko. Ang linyang nabuo mula sa dalawang kabanatang iyon ay naglalaman ng hindi bababa sa anim na magkakahiwalay na linya ng propesiya. Isa sa mga linyang propetikong iyon ay nagsisimula noong taong 723 BC, at nagpapatuloy hanggang sa batas ng Linggo. Ang isa pa sa anim na linyang iyon ay kumakatawan sa kasaysayan mula 1798 hanggang sa batas ng Linggo, at sa linyang iyon, tatlong linya ng propesiya ang kasabay na kinakatawan: ang linya ng hayop mula sa lupa (ang Estados Unidos), pagkatapos ang linya ng sungay ng Protestantismo, at gayundin ang linya ng sungay ng Republikanismo. Sama-sama nilang itinatag ang ikalimang linya sa pasimula ng linyang propetiko ng Estados Unidos. Minamarkahan ng linyang iyon ang pag-aalis ng selyo ng mga kabanata pito, walo, at siyam ni Daniel noong 1798. Sa katapusan ng linyang propetiko ng Estados Unidos, nabubuo ang ikaanim na linya, na minamarkahan ang pag-aalis ng selyo ng mga kabanata sampu, labing-isa, at labindalawa ni Daniel noong 1989.

Ang pasimula ng linyang propetiko ng halimaw mula sa lupa, gaya ng kinakatawan sa kabanata apat ng Daniel, ay minarkahan ng sagisag ng “pitong panahon,” at ang wakas ng linyang propetiko ng halimaw mula sa lupa ay minarkahan din ng sagisag ng “pitong panahon.” Ang pasimula at wakas ng yugtong pangkasaysayan na kinakatawan ng pag-aalis ng tatak sa mga kabanata pito, walo, at siyam ay minarkahan din ng sagisag ng “pitong panahon.” Ang pasimula at wakas ng yugtong pangkasaysayan na kinakatawan ng pag-aalis ng tatak sa mga kabanata sampu, labing-isa, at labindalawa ng Daniel ay minarkahan din ng sagisag ng “pitong panahon.”

Ang wakas ng yugto ng kasaysayan na nagsimula nang tinanggalan ng selyo ang mga kabanata pito, walo, at siyam ni Daniel sa “panahon ng wakas” noong 1798 ay 1863. Ang simula ng yugto ng kasaysayan na nagsimula nang tinanggalan ng selyo ang mga kabanata sampu, labing-isa, at labindalawa ni Daniel sa “panahon ng wakas” ay noong 1989. Mula 1863 hanggang 1989 ay katumbas ng isandaan at dalawampu’t anim na taon. Ang isandaan at dalawampu’t anim na taon ay ikasampu, o ikapu, ng isang libo dalawang daan at animnapung taon. Samakatuwid, ang bilang na isandaan at dalawampu’t anim ay isang sagisag ng isang libo dalawang daan at animnapung taon, na kumakatawan sa “ilang,” na siya namang isang sagisag ng dalawang libo limang daan at dalawampung taon ng “pitong panahon.”

Ipinakikita ng realidad na ito na, sa kasaysayan ng halimaw na mula sa lupa, ang kilusan ng unang anghel sa pasimula, at pagkatapos ang kilusan ng ikatlong anghel sa katapusan, ay kapwa tinandaan, sa kanilang mga pasimula at mga wakas, ng "pitong panahon." At ang yugto ng panahon, na nasa pagitan ng dalawang kilusang ito at siyang nagbubuklod sa kanila, ay kinakatawan din ng "pitong panahon."

Kung hindi ipinatutupad ang biblikal na metodolohiya ng "line upon line," imposibleng makita at maunawaan ang ganitong uri ng pahayag; sapagkat kung wala ang metodolohiyang iyon, ang aklat na tinatakan ay maaaring ibigay sa isang may pinag-aralan sa sining ng teolohiya, at saka siya hihingan ng paliwanag tungkol sa kahulugan ng aklat na tinatakan. Ang kapalaluan ng kaniyang sariling opinyon ang magtutulak sa kaniya na ipahayag na ang aklat na tinatakan ay hindi mauunawaan, sapagkat ito'y tinatakan. Maaari mo ring kunin ang aklat na tinatakan na iyon at ibigay sa isa sa kawan na kontrolado at ginawang kapon ng naliwanagan na iyon, at ang kawan, na nakasanayan nang kumain sa mga putaheng alamat na inihahain ng teologo, ay tatalikod sa paglalapat ng aklat na tinatakan, sapagkat batid nilang lubos na tanging yaong mga kasapi ng teolohikal na Sanhedrin ang itinalaga upang magpasya kung ano ang katotohanan.

Huminto kayo, at manggilalas, humiyaw kayo, at magsigaw; sila'y nalasing, nguni't hindi sa alak; sila'y sumuray-suray, nguni't hindi sa matapang na inumin. Sapagka't ibinuhos ng Panginoon sa inyo ang espiritu ng mahimbing na pagkakatulog, at ipinikit niya ang inyong mga mata; ang mga propeta ninyo at ang inyong mga pinuno, ang mga tagakita, ay tinakpan niya. At ang pangitain ng lahat ay naging sa inyo na gaya ng mga salita ng isang aklat na tinatakan, na ibinigay ng mga tao sa isang marunong, na sinasabi, basahin mo ito, ipinamamanhik namin; at kaniyang sinasabi, hindi ako marunong.

'Kaya't ganito ang sabi ng Panginoon: Sapagkat ang bayang ito ay lumalapit sa akin sa pamamagitan ng kanilang bibig, at iginagalang nila ako ng kanilang mga labi, ngunit inilayo nila ang kanilang puso sa akin, at ang kanilang pagkatakot sa akin ay itinuturo lamang ng utos ng mga tao; kaya't, narito, magsasagawa ako ng isang kagila-gilalas na gawa, at isang kababalaghan; sapagkat ang karunungan ng kanilang marurunong ay mapaparam, at ang unawa ng kanilang mga maunawain ay malilihim. Sa aba nila na nagsisisaliksik nang malalim upang ikubli ang kanilang payo mula sa Panginoon, at ang kanilang mga gawa ay nasa kadiliman, at sinasabi nila, Sino ang nakakakita sa amin, at sino ang nakaaalam sa amin? Walang pagsalang, ang inyong pagbabaligtad ng mga bagay ay maituturing na gaya ng putik ng magpapalayok; sapagkat masasabi ba ng gawa tungkol sa gumawa nito, Hindi niya ako ginawa? o masasabi ba ng hinubog tungkol sa humubog nito, Wala siyang kaunawaan?'

Bawat salita nito ay matutupad. May mga hindi nagpapakumbaba ng kanilang puso sa harap ng Diyos, at ayaw lumakad nang matuwid. Itinatago nila ang kanilang tunay na mga layunin, at nananatili sa pakikisama sa nahulog na anghel, na umiibig at gumagawa ng kasinungalingan. Ipinapataw ng kaaway ang espiritu sa mga taong maaari niyang gamitin upang dayain ang mga bahagyang nasa kadiliman. May ilan na napupuspos ng umiiral na kadiliman, at ipinagpapalit ang katotohanan sa kamalian. Dumating na ang araw na itinuro ng propesiya. Hindi nauunawaan si Jesucristo. Si Jesucristo ay, para sa kanila, isang alamat. Sa yugtong ito ng kasaysayan ng daigdig, marami ang kumikilos na gaya ng mga lalaking lasing. 'Huminto kayo,

at manggilalas; humiyaw kayo, at humiyaw; sila’y mga lasing, ngunit hindi sa alak; sila’y pasuray-suray, ngunit hindi dahil sa matapang na inumin. Sapagkat ibinuhos ng Panginoon sa inyo ang espiritu ng malalim na pagkakatulog, at ipinikit niya ang inyong mga mata. Ang mga propeta at ang inyong mga pinuno, ang mga tagakita, ay tinakpan niya.’ Isang espirituwal na pagkalasing ang nasa marami na nag-aakala na sila ang bayang itataas. Ang kanilang pananampalataya ay gaya ng inilalarawan sa Kasulatang ito. Sa ilalim ng impluwensiya nito, hindi sila makalakad nang tuwid. Gumagawa sila ng baluktot na mga landas sa kanilang pagkilos. Paisa-isa at sunod-sunod, pasuray-suray silang paroo’t parito. Sila’y tinitingnan ng Panginoon nang may dakilang awa. Ang daan ng katotohanan ay hindi nila nakilala. Sila’y mga mambabalak na makaagham, at yaong mga maaari at nararapat sanang tumulong, dahil sa malinaw na espirituwal na paningin, ay sila man ay nalinlang, at sumusuporta sa isang masamang gawain.

Ang mga kaganapan ng mga huling araw na ito ay malapit nang maging tiyak. Kapag nabunyang na ang mga panlilinlang ng espiritismo sa kanilang tunay na kalikasan—ang lihim na pagkilos ng masasamang espiritu—ang mga gumanap ng bahagi sa mga ito ay magiging gaya ng mga taong nawalan ng katinuan ng pag-iisip.

Kaya’t ganito ang sabi ng Panginoon: Yamang ang bayang ito ay lumalapit sa akin sa pamamagitan ng kanilang bibig, at pinarangalan ako ng kanilang mga labi, ngunit inilayo nila ang kanilang puso mula sa akin, at ang kanilang pagkatakot sa akin ay itinuturo ng utos ng mga tao; kaya’t, narito, magpapatuloy akong gumawa ng isang kamangha-manghang gawa sa gitna ng bayang ito, isang kamangha-manghang gawa at isang kababalaghan; sapagkat ang karunungan ng kanilang marurunong ay mapaparam, at ang pagkaunawa ng kanilang maunawain ay maitatago. Sa aba nila na nagsisikap na ikubli nang malalim ang kanilang payo sa Panginoon, at ang kanilang mga gawa ay nasa kadiliman, at sinasabi nila, Sino ang nakakakita sa amin, at sino ang nakakakilala sa amin? Tunay na ang inyong pagbabaligtad ng mga bagay ay ipapalagay na gaya ng putik ng magpapalayok; sapagkat masasabi ba ng gawa tungkol sa gumawa nito, Hindi niya ako ginawa? o masasabi ba ng bagay na inanyuan tungkol sa humubog nito, Wala siyang unawa?

Ipinahayag sa akin na sa ating karanasan ay naranasan na natin at kasalukuyang nararanasan ang ganitong mismong kalagayan. Ang mga taong nagkaroon ng dakilang liwanag at kagila-gilalas na mga pribilehiyo ay tinanggap ang salita ng mga pinunong nag-aakalang marurunong sila, na lubhang pinaburan at pinagpala ng Panginoon, ngunit inihiwalay ang kanilang sarili mula sa kamay ng Diyos at inilagay ang kanilang sarili sa hanay ng kaaway. Ang sanlibutan ay babahain ng mapang-akit na mga kamalian. Isang pag-iisip ng tao, sa pagtanggap sa mga kamaliang ito, ay gagawa sa iba pang mga pag-iisip ng tao, na nagbabaligtad sa mahalagang patotoo ng katotohanan ng Diyos upang maging kasinungalingan. Ang mga taong ito ay madadaya ng mga nahulog na anghel, samantalang nararapat sana silang tumindig bilang tapat na mga tagapagbantay, nagmamatyag para sa mga kaluluwa, gaya ng mga kinakailangang magbigay-sulit. Ibinaba nila ang mga sandata ng kanilang pakikidigma, at nagbigay-pansin sa mga espiritung mapang-akit. Ginagawang walang bisa ang payo ng Diyos at isinasantabi ang kaniyang mga babala at mga saway, at walang pasubaling nasa panig ni Satanas, na nagbibigay-pansin sa mga espiritung mapang-akit at sa

mga aral ng mga demonyo.

Ang espirituwal na kalasingan ay sumapit na sa mga taong hindi nararapat na sumuray-suray gaya ng mga taong nasa impluwensiya ng matapang na alak. Ang mga krimen at mga iregularidad, gayundin ang pandaraya, panlililang, at hindi makatarungang pakikitungo, ay pinupuno ang sanlibutan, alinsunod sa katuruan ng pinunong naghimagsik sa mga hukuman ng langit.

"Ang kasaysayan ay mauulit. Maaari kong itukoy kung ano ang mangyayari sa malapit na hinaharap, ngunit hindi pa panahon. Lilitaw ang mga anyo ng mga namatay, sa pamamagitan ng tusong pakana ni Satanas, at marami ang makikisanib sa yaong umiibig at gumagawa ng kasinungalingan. Binababalaan ko ang ating bayan na mismong sa gitna natin ay may ilan na tatalikod sa pananampalataya, at magbibigay-pansin sa mga espiritung mapanukso at sa mga aral ng mga demonyo, at sa pamamagitan nila ay lalapastanganin ang katotohanan." Battle Creek Letters, 123-125.

Ang unang kabanata ng Daniel, na kumakatawan sa mensahe ng unang anghel sa Apocalipsis labing-apat, ay tumutugma sa panimulang kasaysayan ng halimaw na mula sa lupa. Ang mga kabanata isa, dalawa, at tatlo ng Daniel, na kumakatawan sa mga mensahe ng tatlong anghel sa Apocalipsis labing-apat, ay tumutugma sa pagwawakas ng Estados Unidos. Si Nebukadnezar ay kumakatawan sa kasaysayan ng unang anghel, gayundin sa unang kabanata ng Daniel. Si Belsasar ay kumakatawan sa kasaysayan ng ikatlong anghel, gayundin sa unang tatlong kabanata ng Daniel.

“Dumating na sa huling pinuno ng Babilonia—gaya ng, bilang huwaran, dumating sa una nitong pinuno—ang hatol ng banal na Tagapagbantay: ‘O hari,... sa iyo ito’y sinasabi; inalis na sa iyo ang kaharian.’ Daniel 4:31.” Prophets and Kings, 533.

Ipagpapatuloy natin ang ating pag-aaral hinggil kina Nebukadnezar at Belsasar sa susunod na artikulo.

Si Belshazzar, na nangilabot sa pagkamangha sa pagpapakitang ito ng kapangyarihan ng Diyos—na nagpapakitang mayroon silang saksi, bagaman hindi nila ito nalalaman—ay nagkaroon ng mga dakilang pagkakataon upang makilala ang mga gawa ng Diyos na buhay, at ang Kanyang kapangyarihan, at upang tuparin ang Kanyang kalooban. Pinagkalooban siya ng saganang liwanag. Ang kanyang lolo, si Nebuchadnezzar, ay binalaan tungkol sa panganib ng pagkalimot sa Diyos at ng pagluwalhati sa sarili. Si Belshazzar ay may kaalaman tungkol sa pagkakataboy sa kanyang lolo mula sa lipunan ng mga tao, at sa pakikisama nito sa mga hayop sa parang; at ang mga katotohanang ito, na nararapat sanang maging aral sa kanya, ay kanyang binale-wala, wari bang kailanma'y hindi nangyari; at ipinagpatuloy niyang ulitin ang mga kasalanan ng kanyang lolo. Nangahas siyang gawin ang mga krimeng nagdala ng mga hatol ng Diyos kay Nebuchadnezzar. Siya ay hinatulan, hindi lamang sapagkat siya mismong gumagawa ng kasamaan, kundi sapagkat hindi niya ipinakinabang ang mga pagkakataon at mga kakayahang, kung nilinang, ay maghahatid sana sa kanya sa katuwiran. Testimonies to Ministers, 436.